

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobce: **M. K.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Praha 1, Mariánské nám. 2, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč z účtu Městského soudu v Praze do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalobce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta.**
- III. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze dne 7.12.2015 se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „žalovaný“) a žádal, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v řízení vedeném u něj pod sp.zn. S-MHMP S-MHMP 1049697/2014/Vrb ve lhůtě 45 dnů od právní moci rozsudku.

Žalobce v podané žalobě uvedl, že příkazem ze dne 18.9.2014, č.j. MHMP 1324626/2014/Vrb, sp.zn. S-MHMP 109469/2014/Vrb jej žalovaný uznal vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „silniční zákon“). Proti tomuto příkazu žalobce podal prostřednictvím svého zástupce dne 6.10.2015 odpor, a to elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem. Dále byl žalobce až na základě písemnosti žalovaného „Upozornění na nedoplatek“ z 15.7.2015 a svého telefonického dotazu informován, že příkaz nabyl právní moci, neboť podání odporu trpělo vadou – absencí podpisu žalobce na přiložené plné moci. Žalobce s odkazem na ust. § 37 odst. 3, § 34 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) namítal, že žalovaný pochybil, když výzvu k odstranění vad odporu doručil pouze žalobci a nikoli jeho zástupci, tj. podateli, který ve správním řízení jednal jménem účastníka. V daném případě přitom nebylo možno konstatovat, že by odstranění vad podání mohl učinit pouze účastník osobně, neboť to je právě zmocněnec, který může zpravidla podání opravit. Ve správním řízení byla prokázána jasná vůle žalobce být zastoupen zmocněncem, a je proto logické, aby vady podání, které zmocněnec sám učinil, také opravil, který plnou mocí udělenou mu žalobcem disponoval. Výzva doručená pouze

účastníkovi nemůže zavazovat. V tomto rozsahu žalobce dále odkázal na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30.9.2015, č.j. 29A 54/2015-15 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.1.2015, č.j. 10 As 266/2014.

Žalobce uzavřel, že žalovaný byl povinen do 30, resp. 60 dnů (z důvodu nařízení ústního jednání) vydat ve správním řízení rozhodnutí dle § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu, což neučinil, byl tedy nečinný.

Žalobce podal dne 23.11.2015 žádost u uplatnění opatření proti nečinnosti úřadu k Ministerstvu dopravy, které se k ní dosud nevyjádřilo.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný předně popsal průběh správního řízení v zásadě shodně jako žalobce v podané žalobě s tím, že dne 18.9.2014 vydal Příkaz o uložení pokuty č.j. MHMP 1324626/2014. Žalovanému byl dne 6.10.2015 prostřednictvím e-mailu opatřeného zaručeným elektronickým podpisem doručen odpor proti příkazu (sp. zn. S-MHMP 1094697/2014) spolu s plnou mocí, která neobsahovala podpis žalobce. Žalovaný usnesením z 21.10.2014 č.j. MHM/P 1505305/2014, doručeným žalobci fikcí dne 3.11.2014, vyzval žalobce k odstranění nedostatků podání, konkrétně k doložení podepsané plné moci, přičemž ho poučil o následcích neprovedení požadovaného úkonu ve lhůtě 3 pracovních dnů. Žalobce na výzvu nereagoval, plná moc nebyla ve stanovené lhůtě žalovanému předložena, příkaz o uložení pokuty byl proto zpravomocněn k 18.10.2014. Žalovaný na výzvu Ministerstva dopravy z 26.11.2015 poskytl součinnost zasláním spisové dokumentace. Nadřízený správní orgán dne 8.1.2016 pod č.j. 612/2015/160-SRP/5 rozhodl tak, že v dané věci neshledal nečinnost žalovaného.

Žalovaný k podanému odporu blíže rozvedl, že jeho přílohou byla nepodepsaná plná moc ve tvaru „pdf“ (tj. nahraná přímo z počítače), z čehož plyne, že zmocněnec podepsanou plnou mocí nedisponoval, jinak by ji žalovanému jistě zaslal (pokud se nejednalo o obstrukční jednání). Daný zmocněnec (Ing. M. J.) před žalovaným vystupuje jako zmocněnce ve stovkách řízení, a tedy ví, jakým způsobem mají být podání činěna. Vzhledem k tomu, že podpis plné moci může doplnit pouze žalobce osobně, byla výzva k opravě podání adresována a doručena pouze jemu ve smyslu § 34 správního řádu. Podepsaná plná moc nebyla žalovanému ve stanovené lhůtě předložena, zmocnění tedy nebylo doloženo, vztah mezi zmocnitelem a zmocněncem zcela zřejmě ani neexistoval, neboť žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti žalobce podal prostřednictvím zmocněnce Mgr. Jaroslava Topola.

Žalovaný dále konstatoval, že žalobcem uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.1.2015, č.j. 10 As 266/2014-36 na daný případ nedopadá, a naopak sám odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5.11.2015, č.j. 2 As 110/2015-42 a rozsudek Krajského soudu v Brně č.j. 30A 60/2014-52, s tím, že v těchto řízeních advokát žalobce volil právě opačnou taktiku a správním orgánům kladl za vinu, že k doložení plné moci doplnění o podpis nevyzvaly přímo osoby obviněné z přestupků, neboť pouze ony mohly takový úkon učinit (§ 34 odst. 2 správního řádu). Žalovaný z tohoto jednání dovozuje obstrukční taktiku zvolenou zástupcem žalobce.

Žalovaný s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9.12.2015, č.j. 10 As 180/2015-64 uzavřel tím, že žalobce se žalobou na ochranu nečinnosti domáhá vydání rozhodnutí, ačkoli ví, že ve věci již bylo rozhodnuto příkazem k uložení pokuty. Žalobce se tedy fakticky domáhá nařízení jednání ve věci, což touto správní žalobou učinit nemůže.

Žalovaný proto žádal, aby žaloba byla zamítnuta jako nedůvodná.

V replice žalobce setrval na podané žalobě s odůvodněním, že se domáhá vydání meritorního rozhodnutí ve správním řízení, v němž měl žalovaný po vydání příkazu a podání odporu nařídit ústní jednání a vydat rozhodnutí. Žalovaný byl po podání odporu ve věci

nečinný. Žalobce dále uvedl, že to, že plná moc byla uložena v počítači ve formátu „pdf“, nevylučuje skutečnost, že byla vytištěna a podepsána. Doložení podepsané plné moci tedy není osobním úkonem, který by mohl učinit pouze účastník řízení, naopak zástupce žalobce plnou mocí (vytištěnou a podepsanou žalobcem) disponoval, a na výzvu by ji správnímu orgánu doložil. K postupu zástupce žalobce v jiných řízeních uvedl, že zvolená taktika je dána hájením zájmů klienta v každém konkrétním případě.

Soud před posouzením žaloby z věcného hlediska musí zkoumat, zda jsou splněny všechny podmínky řízení a zda tak jde o žalobu z hlediska ustanovení soudního řádu správního (s.ř.s.) přípustnou.

Podle ust. § 79 odst. 1 věta první s.ř.s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Podle ust. § 68 písm. a) s.ř.s. je žaloba nepřipustná, jestliže žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky, připouští-li je zvláštní zákon. Takovým zvláštním zákonem je v projednávané věci zákon č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), který v ust. § 80 stanoví podmínky pro uplatnění opatření proti nečinnosti správního orgánu v případě, že nevydal rozhodnutí ve věci v zákonné lhůtě.

Z obsahu žaloby, jakož i vyjádření žalovaného vyplynulo, že žalobce požádal o opatření proti nečinnosti žalovaného u nadřízenému správního orgánu (Ministerstvo dopravy-dále též „MD“) podle § 80 správního řádu podáním ze dne 19.11.2015, došlým MD dne 23.11.2015 (dále též „žádost“). Ke dni podání žaloby u Městského soudu v Praze, tj. ke dni 7.12.2015 se MD k žádosti nevyjádřilo, přičemž žalobce nevyčkal lhůty 30 dnů pro vydání rozhodnutí o žádosti. Rozhodnutí MD o žádosti žalobce ve formě sdělení bylo vydáno až dne 8.1.2016, v němž byl žalobce uvědoměn, že nečinnost žalovaného nebyla shledána a opatření podle § 80 správního řádu se proto nepoužije.

Z uvedeného je zřejmé, že žalobce před podáním žaloby *bezvýsledně nevyčerpal* prostředky, které mu procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, neboť před podáním žaloby na ochranu proti nečinnosti žalovaného podle § 79 a násl. s.ř.s. sice požádal o opatření proti nečinnosti u nadřízeného správního orgánu, ale nevyčkal odpovědi na svou žádost a před uplynutím lhůty pro vydání rozhodnutí (30 dnů dle § 71 odst. 3 správního řádu) podal žalobu. Podmínka *bezvýsledného vyčerpání* prostředků ochrany proti nečinnosti v řízení před správním orgánem přitom musí být splněna již k okamžiku podání žaloby, nepostačí její následné splnění v průběhu řízení před soudem. K tomu soud poukazuje na závěr rozsudku Rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu vyjádření ze dne 25.5.2016, č.j. 5 As 9/2015-59, podle kterého *„Není-li při podání žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu splněna podmínka bezvýsledného vyčerpání prostředku, který procesní předpis platný pro řízení před správním orgánem stanoví k ochraně proti nečinnosti (§ 79 odst. 1 s. ř. s.), jedná se o žalobu nepřipustnou, kterou soud odmítne podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. K případnému dodatečnému splnění této podmínky v průběhu řízení před soudem nelze přihlížet.“*

Soud tak shledal, že byl naplněn důvod pro odmítnutí žaloby podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. ve spojení s ustanovením § 68 písm. a) s.ř.s.

Výrok o vrácení soudního poplatku je odůvodněn ust. § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění účinném od 1.9.2011, podle kterého, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 3 věta první s.ř.s., neboť bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta, žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 31. srpna 2016

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Horáková